

Vigtighed, at denne Afgørelse sker paa et klart principielt Grundlag og efter rene Linier." Og videre siger „Nationaltidende“: „Det konservative Forslag føres nu frem til en Afstemning i Folketinget som det konkrete Eksempel paa de Principper, Konservatismen har lagt til Grund og vil lægge til Grund for sin almindelige Erhvervspolitik under Krisen. I fortøttet Form stilles her et meget omfangsrigt Spørgsmaal til Folketinget, og det stilles i saa klar en Form, at Partiernes Svar derpaa i Virkeligheden kan bruges som en Rettesnor for deres Stilling til hele det aktuelle Industriproblem.“ Det er jo rene og klare Ord for Pengene.

Det er allerede i Dag af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup klargjort, at kun et forholdsvis lille Tal af de 53 000 arbejdsløse kommer i Arbejde ved Foranstaltninger af den Art, her er Tale om, men Vilkaarene for de store og ubeskyttede Erhverv vil blive vanskeliggjort. Foranstaltninger af den Art, her er Tale om, uden Hensyn til, om vi vedtager de Konservatives Ændringsforslag, eller det bliver selve Hovedforslaget, staaer i direkte Modstrid med det Arbejde, der er gjort paa Rigsdagen i den forløbne Vinter, Arbejdet paa at bringe de offentlige Udgifter nogenlunde i Overensstemmelse med de af Deflationen skabte Forhold. Dette Arbejde burde efterfølges af et tilsvarende Arbejde indenfor Erhvervslivet. Men det sker jo ikke, hvis vi gaar med til gennem Forøgelse af Beskyttelsen, at holde Produktionsomkostningerne oppe. Kun gennem en Billiggørelse af Produktionen kan vi naa til at blive konkurrencedygtige, og derfor er ogsaa den Erhvervspolitik, som drives fra Regeringens og Venstres Side, den eneste Erhvervspolitik, der er Hold i, den eneste virkelig positive Erhvervspolitik. Det er den eneste Politik, der kan bringe os ud af de nuværende vanskelige Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Stauning skriver i Betænkningen følgende: „Man maa endvidere forstaa, at Situationen ikke blot er en almindelig forbigaaende Krise, men en Beskæftigelses-Krise, der ikke tilnærmelsesvis kan overvindes ved nogle Toldforhøjelser paa enkelte Varegrupper. Landet har i flere Aar lidt under disse alvorlige Forhold, og der er ingen Udsigt til Forbedring af disse, hvis Statsmagten ikke medvirker ved Opretholdelse af og Tilvejebringelse af Erhverv, der kan beskæftige Befolkningens voksende Overskud af Arbejdere.“ Dette vilde være helt igennem rigtigt, hvis de tre sidste Linier blev erstattet med, at man

kunde komme ud over disse vanskelige Beskæftigelsesforhold, hvis vi her i Landet søgte at tilpasse vore Produktionsvilkaar efter de Konkurrenceforhold, som foreligger fra Udlandets Side. Kun hvis vi gør dette, bliver det muligt ikke blot at komme ud af Kriseforholdene, men ogsaa at komme ind under almindelige konkurrencemæssige Forhold med Udlandet. Hvis derfor det ærede Medlem Hr. Stauning havde sluttet med dette, havde det været godt. Men i Stedet for stiller han Krav til Statsmagten, o. s. v. Det er den gamle Tyrketro paa, at Staten kan lave alting, at det er Staten, der bærer Erhvervene oppe, medens Forholdet jo er det, at det er Erhvervene, der bærer Staten, ikke omvendt.

Nej, vil man her i Landet nu slaa ind paa den Politik, at man vil holde Produktionsudgifterne oppe i Stedet for at tilpasse Produktionsudgifterne og genvinde Konkurrenceevnen for vore industrielle Virksomheder, saa er det en Politik, som i alt Fald vi fra Regeringens og Venstres Side ikke vil være med til. Og jeg vil sige til det konservative Folkeparti, at naar de under disse Forhold, og efter at have været med til at gennemføre det Arbejde, som er gennemført i den forløbne Vinter for at tilpasse de offentlige Udgifter efter de ved Deflationen skabte Forhold, nu gaar i Brechen for en Politik af den modsatte Art, saa svækker de det borgerlige Samarbejde paa en Maade, der kun kan være til største Skade for Arbejdet paa alle de mange Omraader, hvor de og vi har kunnet og i Fremtiden vil kunne arbejde sammen. Jeg betoner udtrykkelig dette, for ærede Medlemmer af dette Ting vil vide, at jeg gennem Aaringer har været en varm Tilhænger af det borgerlige Samarbejde, borgerligt Samarbejde paa det bredeste Grundlag — saaledes har jeg udtrykt det: paa bredeste Grundlag —, og jeg forstaaer ved borgerligt Samarbejde dette, at det skal være et Samarbejde paa borgerligt Grundlag mod Socialdemokratiet. (Uro). Ja, saaledes er jo Forholdet. Jeg husker, at afdøde K. M. Klausen, en af de Socialdemokrater, jeg har agtet højest, da man appellerede til ham fra radikal Side — det var vist i 1910 —, sagde: Der er en Kløft imellem Dem og os. Der er en Kløft imellem de borgerlige Partier og Socialdemokratiet, som man ikke kan komme over. (Stemmer: Det er hørt!). Ja, det er hørt. Det er Socialdemokratiet, der har sat Kløften, og da jeg ønsker at modarbejde Socialdemokratiet, har jeg siden den Tid været Tilhænger af borgerligt Samarbejde paa det bredeste Grundlag imod